Музейні реліквії
ПОЛТАВСЬКОГО КРАЄЗНАВЧОГО МУЗЕЮ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ КРИЧЕВСЬКОГО

Малюнки Миколи Бутовича

A pearl of the Vasyl Krychevsky Poltava Local Lore Museum art collection is graphic works by Mykola Hryhorovych Butovych. For his love for Ukrainian olden times and mythology, he was named «Poltava Mephistopheles» by writer Ulas Samchuk.

Collection of paintings had been formed in our establishment in 2002–2003 thanks to his family and philanthropist Volodymyr Pylypenko. Collection of graphic works by M. Butovych was passed to the museum funds by Oleksndr Fedoruk who was Head of the State Control Agency of Caring Cultural Values Across the State Border then.

Roots of the master's art are in Poltava land. Mykola Butovych was born on December 1, 1895 in Petrivka Village Hadiach District Poltava Huberniia in noble family that originates from Cossacks aristocracy.

The funds collection includes nearly 20 paintings by Mykola Hryhorovych from several series – «Illustrations for «Eneida», «Cossack-mania» and «Ukrainian Spirits». «Cossack-mania» includes three paintings of 1922 – «Zaporozhets», «Hetman», «Djura». Compositions are of the same small size (17×11,5 cm), made with pen and China ink, painted with water-color, at brown carton.

Graphic works from illustrations for «Eneida» represents different characters of the poem. Goddess and gods, Venus and Mercurius, are the most numerous among them. Illustrations for parts 4 and 6 of «Eneida», made with China ink, white pigment and pencil: their stylistics is different – are also preserved in the museum gathering.

The artist was interested in Ukrainian folklore and pagan mythology of ancestors, he depicted this interest in «Ukrainian Spirits» series. Museum collection includes woodblock print «Chuhaister» where the artist embodied character of forest old man, master of animals, protector of woodcutters and cattlemen.

Art implement of the artist was mostly lost as he called himself «traveler». But a small part of his heritage is preserved giving a chance for studying and realizing it, demonstrating it at various museum exhibitions, dedicated to Cossacks, «Eneida» by Ivan Kotliarevskyi, development of Ukrainian culture of the 20th c. etc.

Полтавський краєзнавчий музей імені Василя Кричевського

Оксана СУЛИМА, Олена УСТИМЕНКО

Малюнки Миколи Бутовича

Харків – Полтава
ТОВ «Майдан»
2026

УДК 069.02+75:7.036
С 89

Друкується за рішенням Вченої Ради
Полтавського краєзнавчого музею імені Василя Кричевського
(протокол № 7 від 18.12.2024 р.)

Видання здійснене за фінансової підтримки ФОП С. В. Михайлика

С 89 **Сулима Оксана, Устименко Олена.** Малюнки Миколи Бутовича. ПКМ імені Василя Кричевського. Харків, Полтава: ТОВ «Майдан», 2026. 16 с.: іл. (Музейні реліквії, вип. 22).

Sulyma Oksana, Ustymenko Olena. Paintings by Mykola Butovych. The Vasyl Krychevsky Poltava Local Lore Museum. Kharkiv, Poltava: «Maidan LLC», 2026. 16 p.: ill. (Museum relics, issue 22).

У виданні проаналізована колекція графічних творів Миколи Бутовича (1895–1961), що сформувалась у музеї впродовж 2002–2003 рр. завдяки посередництву відомого мистецтвознавця, академіка Олександра Федорука (1938–2025). Увагу акцентовано на характеристиці малюнків із серій «Українські духи», «Ілюстрації до «Енеїди», «Козакоманія» у контексті творчого шляху митця.

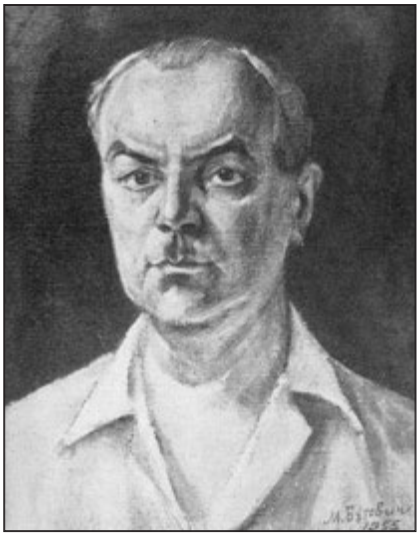
An issue is dedicated to collection of the graphic works by Mykola Butovych that had been formed in the museum during in 2002–2003 thanks to help of Oleksandr Fedoruk. Special attention is paid to characteristics of paintings from series «Ukrainian Spirits», «Illustrations for «Eneida», «Cossack-mania» in context of artist's approach.

© Сулима О., Устименко О., 2026.
© ПКМ імені Василя Кричевського, 2026.
© ТОВ «Майдан», 2026.

Родзинкою мистецького зібрання Полтавського краєзнавчого музею імені Василя Кричевського є графічні твори Миколи Григоровича Бутовича (1895–1961) (рис. 1), якого за особливу любов до української старовини та міфології письменник Улас Самчук назвав полтавським Мефістофелем.

Збірка малюнків художника сформувалась у нашому закладі у 2002–2003 рр. завдяки його родині та філантропу Володимиру Пилипенку. Колекцію графічних творів митця до фондів музею урочисто передав Олександр Федорук – тогочасний голова Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон. Ця подія стала символом повернення на Батьківщину українця, який до кінця життя пам'ятав про рідний край.

Микола Бутович народився 1 грудня 1895 р. у с. Петрівка Гадяцького повіту Полтавської губернії (нині с. Петрівка-Роменська Миргородського району Полтавської області) у дворянській родині, що вела свій родовід від козацької старшини. Дитячі враження – чарівна природа, твори Миколи Гоголя, «Енеїда» Івана Котляревського – заклали настільки міцний фундамент світогляду маляра, що ні навчання у Празькій, Берлінській та Лейпцизькій академіях мистецтв, ні Париж 1920-ті рр., де він познайомився із тогочасними популярними художніми течіями, не змінили його творчого кредо. Він назавжди залишився українським художником.

Бутович М. Автопортрет. Полотно, олія. 1955 р.
Butovych M. Self-portrait. Oil on canvas. 1955.

Микола Васильович брав участь у боях Першої світової війни, у полоні зустрівся з випускником Санкт-Петербурзької Академії мистецтв Є. А. Агафоновим. Згодом митець згадував: «… в нього я трохи початків навчився, а для вправ композиційних вибрав собі «Енея»… І він, бідака, також був військовий і мандрівник по нещастю. З того часу та тема в мене вчепилась, як реп'ях». Вплив професійного художника на молодого військового став вирішальним, однак радикальної зміни фаху не відбулося. Революційний час вимагав від кожного українця чітких дій у визначенні своїх політичних пріоритетів. Микола Григорович став до лав Першої Стрілецької Козацької дивізії. Наслідком участі у національно-визвольній боротьбі за незалежність України стала еміграція, тяжка і непевна подорож на Захід, яка завершилась у далекій Північній Америці.

До фондової колекція музею належать близько 20 малюнків Миколи Григоровича із кількох серій – «Ілюстрації до «Енеїди» (найчисельніша група творів), «Козакоманія» (найстаріша з представлених) та «Українські духи».

У музейній збірці зберігаються три малюнки раннього періоду творчості митця – «Гетьман», «Запорожець» (рис. 2), «Джура» 1922 р. Олександр Федорук згадував про щасливий випадок, який звів його з Володимиром Пилишенком, директором нью-йоркського коледжу. У його приватній колекції якраз і зберігалися ці три композиції, що засвідчує відтиск авторської печатки на зворотах «Wolodymyr Pylyshenko 1162 West ave. Brockport, N.Y. 14420». Вказані ілюстрації належать до великого масиву творів, в яких яскраво проявилася «козакоманія» М. Бутовича.

Композиції М. Бутовича однакового невеликого розміру (17× 11,5 см), виконані пером і тушшю, розмальовані акварелями, на коричневому картоні.

Автор вводить глядача у світ романтичної стихії, героїки часів козацької республіки, послуговуючись традиціями козацького портрету XVI–XVIII ст., технічними засобами графіки минулих епох, навіть штрихи тушшю імітують лінії ранньомодерних гравюр. Монументальне трактування образів, що побудоване на виявленні індивідуальних особливостей кожного персонажу, формує враження про їх надзвичайну силу та чоловічу красу.

Гетьман, запорожець і джура займають головні місця композиційних площин, окреслених прямокутними рамками. Постаті непорушно завмерли, спираючись широко розставленими ногами на

землю і, звужуючись догори, дістають головою неба. Така фіксація фігур у центральній частині малюнку, їх трикутний обрис, що поєднує нижню і верхню частини композицій, низька лінія горизонту, детальна проробка зовнішності кожного персонажу посилюють ефект звеличення, масштабування позитивних рис уявних особистостей історичного минулого.

Оптимістична колористика малюнку (малиновий, червоний, синій) розкриває ідейно-художні домінанти твору, формує емоційне враження глядача. Якщо у скромному одязі запорожця неяскравий рожевий гармонійно поєднується із темно-синім, то пурпурна накидка гетьмана визначає головну кольорову домінанту в характеристиці образу її володаря. Контраст світло-червоного тону жупану джури з яскраво блакитними шароварами налаштовує на відчуття життєрадісного настрою, що породжує молода звитяга (рис. 3).

Цікавою є й символічна трактовка кожного героя. Скромно вдягнений запорожець, поблизу ніг якого відбувається бойова сутич-

Рис. 2. Бутович М. Г. Запорожець. 1922 р. ПКМВК 77469, Гм 513.
Ill. 2. M. H. Butovych. Zaporozhets. 1922. PKMVK 77469, Hm 513.

Рис. 3. Бутович М. Г. Джура. 1922 р. ПКМВК 77468, Гм 512.
Ill. 3. M. H. Butovych. Djura. 1922. PKMVK 77468, Hm 512.

ка, зігнувся ніби атлант, що підтримує на плечах небесне склепіння (важкий темний масив суцільних хмар). Перед нами образ, що символізує безкінечну боротьбу за вічні цінності. Гетьман спирається на шлях, викладений булавами, що знаменують випробування владою. Поблизу його голови зображений трибанний собор, як орієнтир на християнські моральні принципи, і пишний картуш із короною, як геральдична ознака визнання суспільством статусу знатної особи. Акцент на елементах урочистого вбрання, коштовної булави та шаблі додає образу патетичного піднесення, відсилаючи до канонів козацького парадного портрету періоду бароко. «Гетьман»– втілення ідеалізованого авторського уявлення про найкращий взірець очільника, управителя від бога і людей (рис. 4). Струнка фігура джури також вирізняється особливою увагою автора до його зовнішності. Молодий зброєносець екіпірований різноманітним військовим спорядженням, він посміхається і готовий у будь-яку мить осідлати коня. Хмари над ним світлі і легкі, а круглий картуш декорований плавними лініями нескладного орнаменту. Це юність, яка несе в собі великий потенціал життєдайної сили.

Рис. 4. Бутович М. Г. Гетьман. 1922 р. ПКМВК 77470, Гм 514.
Ill. 4. M. H. Butovych. Hetman. 1922. PKMVK 77470, Hm 514.

Чисельну групу творів М. Бутовича складають графічні ілюстрації до «Енеїди», що презентують різноманітних героїв поеми. Найбільш представленими серед них є постаті богинь. У музейній колекції зберігається 6 зразків із зображенням статної Венери зі списом у руці, в одному варіанті – з кочергою (рис. 5), в іншому – з фігурним щитом (рис. 6.). На всіх малюнках бачимо втілення українізованої античної богині полтавського зразка: в намітці, намисті з дукачами, загорнута в плахту, у чобітках на високих підборах (рис. 7). В одному зі зразків зображена жінка-воїн у

коринфському шоломі з гребенем, яка стоїть серед хмар, ілюструючи віршовані рядки поеми:

…Еней лиш тільки мав дрімать,
Побачив хмару золотую,
Свою на хмарі рідну мать.
Венера білолика, красна,
Курносенька, очима ясна
І вся, як з кров'ю молоко;
Духи од себе іспускала
І зброю чудную держала,
явилась так перед синком…

Рис. 5. Бутович М. Г. Ескіз до «Енеїди» І. Котляревського. Венера. ПКМВК 78409, Гм 555.
Ill. 5. M. H. Butovych. Sketch for «Eneida» by I. Kotliarevskyi. Venus. PKMVK 78409, Hm 555.

Рис. 6. Бутович М. Г. Ескізи до «Енеїди» І. Котляревського. Венера та жінка-кентавр. ПКМВК 78414, Гм 560.
Ill. 6. M. H. Butovych. Sketch for «Eneida» by I. Kotliarevskyi. Venus and she-Centaurus. PKMVK 78414, Hm 560.

Рис. 7. Бутович М. Г.
Ескіз до «Енеїди» І. Котляревського.
Венера. ПКМВК 78398, Ім 544.
Ill. 7. M. H. Butovych.
Sketch for «Eneida» by I. Kotliarevskyi.
Venus. PKMVK 78398, Hm 544.

На відміну від вербального опису богині Іваном Котляревським, Микола Бутович у малюнку не акцентує увагу на обличчі, залишаючи його не деталізованим. Імпресія від образу формується завдяки поєднанню статечної пози із загальною цілісністю всіх елементів постаті, замкнених чітким контуром. Це породжує відчуття, що перед нами володарка надзвичайної вдачі, могутнього здоров'я і міцного духу. «Тут варто згадати, як наші люди на правдивім селі… вбиралися в ті часи. Стиль передовсім монументальний… Селу імпонує сила і здоровля. Тому і в казках, і в переказах – скрізь сила, а ніяк не елегантність… Бо жінка мусила бути, як монумент, нога – як колода: краса в силі. Чорні брови і карі очі – це вже менш важні додатки… А хустка зав'язується так, щоб кокетні хвости частину лиця закривали», – пригадував М. Г. Бутович.

Зовсім інший підхід знаходить майстер до зображення Меркурія (рис. 8.). На чорному тлі дереворит (гравюра на дереві) чітко і яскраво виділяється оголеність козака з «наклеєним» у потрібному місці фіговим листком, взутими на босу ногу чоботами та високій баранячій шапці. Він бадьоро крокує із запаленою люлькою в зубах. Однією рукою бог торгівлі спирається на посох-кадуцей, в іншій тримає кубок у формі рогу. Майстерність Миколи Бутовича перетворює античного бога торгівлі на веселого персонажа із українських народних переказів, що жили у його пам'яті. Важливо, що певна гротескність образу не перетинає межу, за якою настає глузування, навпаки, автор створює нові візії, відкидаючи усталені штампи.

На звороті графічного твору «Меркур» автор зробив напис-пояснення: «Серія була в кілько кольорів і складалась з таких богів: Зевес, Юнона, Меркур, Марс, Бахус, Еол, Нептун і т. д. (Згинули в Ковелі у розстріляних німцями Підгорецьких)». У мемуарах Микола Бутович пригадував: «Наша повстанська армія робила спротив проти німців. Вони відплачувались розстрілами. Спеціально винищували інтелігенцію. Загинуло багато моїх знайомих, між іншим один адвокат з дружиною і донькою. Цей адвокат був власником моїх богів з "Енеїди"».

Окрім того, у музейному зібранні зберігаються ілюстрації до частин IV та VI «Енеїди», виконані тушшю, білилами та олівцем: їхня стилістика неоднорідна. Наприклад, «заставка до пісні IV» в інтерпретації М. Бутовича несе відбиток історизму: зображено козацьку чайку (що обрисами нагадує грецьку трієру) серед розбурханого моря і відчайдушних гребців-запорожців у ній, на кормі човна випростався на

Рис. 8. Бутович М. Г. Ескіз до «Енеїди» І. Котляревського. Меркур. ПКМВК 78400, Ім 546/2.
Ill. 8. M. H. Butovych. Sketch for «Eneida» by I. Kotliarevskyi. Mercurius. PKMVK 78400, Hm 546/2.

Рис. 9. Бутович М. Г. Ескіз до «Енеїди» І. Котляревського. Заставка до пісні IV. ПКМВК 78402, Ім 548.
Ill. 9. M. H. Butovych. Sketch for «Eneida» by I. Kotliarevskyi. Headpiece for song 4. PKMVK 78402, Hm 548.

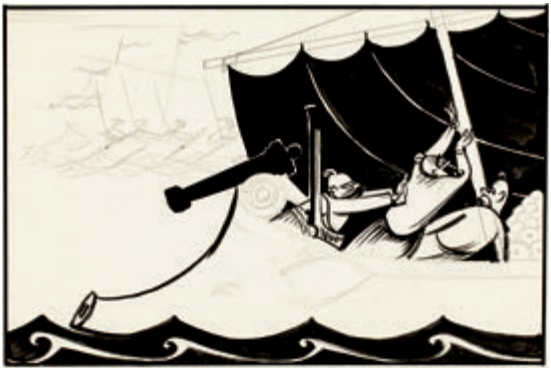

Рис. 10. Бутович М. Г. Ескіз до «Енеїди» І. Котляревського. ПКМВК 78405, Ім 551.
Ill. 10. M. H. Butovych. Sketch for «Eneida» by I. Kotliarevskyi. PKMVK 78405, Нт 551.

Рис. 11. Бутович М. Г. Проєкт обкладинки «Енеїди» І. Котляревського. ПКМВК 78399, Ім 545.
Ill. 11. M. H. Butovych. Project of cover for «Eneida» by I. Kotliarevskyi. PKMVK 78399, Нт 545.

Рис. 12. Бутович М. Г. Проєкт обкладинки «Енеїди» І. Котляревського. ПКМВК 78412, Ім 558.
Ill. 11. M. H. Butovych. Project of cover for «Eneida» by I. Kotliarevskyi. PKMVK 78412, Нт 558.

весь зріст сміливий Еней-капітан зі стягом (рис. 9). Лаконічні штрихи пером, динамічні плями білилами, зритмізовані лінії, – усе пройняте ідеєю звеличення, героїзації та невпинності руху.

Близький за настроєм ескіз пером, де група козаків у єдиному пориві встановлює щоглу, на кормі чайки видніється ваговите дуло гаківниці, на палубі помітна купа ядер до неї, – та сама романтизована патетика, підсилена рухом чорних плям (рис. 10).

Микола Бутович розробив і кілька проєктів обкладинок до «Енеїди». Дві з них належать до мистецької колекції музею. Перший варіант, виконаний кольоровими олівцями, містить зображення військових обладунків та кобзи на тлі червоного картушу з написом «Іван Котляревський. ЕНЕЇДА» та внизу «М. Бутович» (рис. 11). Друга – шкіц-мініатюра – в зеленому обрамленні знаходиться зображення вершника зі щитом на баскому коні, ритм побудований на чорних та червоних плямах, окрім назви та автора є підпис «Ілюстрації М. Бутовича» (рис. 12).

Митця завжди цікавила не лише українська героїчна минувшина, а й український фольклор, язичницька міфологія предків. Переосмислюючи традиційне світобачення, він створив власний неповторний світ міфологічних образів.

Античний бог Меркур розташований на одному аркуші з твором «Чугайстер» (рис. 13), в якому митець втілив образ фантастичної істоти з українського фольклору. Авторський напис на звороті останнього свідчить про його належність до серії «Українські міти» (з поміткою: Чугайстер, Мавка, Русалка, Домовик, Скарбник, Водяник, Польовик, Лісовик).

Під час берлінських студій молодий художник запропонував видати серію композицій із народного світоглядного буття і здійснив її у вигляді шести дереворитів, що вийшли 1924 р. у Лейпцігу невеликим альбомом під назвою «Українські духи» («Українські міфи»). Микола Бутович писав: «Матеріал для цих образів я знайшов у багатющій міфології моєї української батьківщини. Я зробив спробу подати духів у вигляді трьох груп. Перша пара – це лісовики; чугайстер – це лісовик (український гірський дух), який гуком і сміхом зводить на манівці людей; я його уособлюю у вигляді їжака, медведя і сови; і мавка – це лісова фея (дитина, що була вкрадена злими духами)…». Згодом, увесь демонологічний корпус артист-маляр змальовував не раз у найрізноманітніших графічних техніках – гравюрі, малюнках тушшю, пастелями, кольоровими олівцями.

Рис. 13. Бутович М. Г. Чугайстер. ПКМВК 78400, Гм 546/1.
Ill. 13. M. H. Butovych. Chuhaister. PKMVK 78400, Hm 546/1.

Оцінюючи згадані твори, мистецтвознавець Володимир Січинський писав: «Тепер можемо лише ствердити, що ці «перші» твори були зрілим плодом... займають свою осібну і то рівнорядну сторінку творчості мистця... Знаменито використовуючи демонологічну народну тематику, автор зручно зв'язав по суті середньовічний спіритуалізм зі здоровою народньою гумористикою».

Рис. 14. Куточок експозиції виставки «Безсмертній «Енеїді» І. Котляревського – 225». Фото Є. Куринської. 2023 р.
Ill. 14. Corner of exposition of «225 to Immortal «Eneida» by I. Kotliarevskyi» exhibition. Photo by Ye. Kurynska. 2023.

Примітно, техніка різьблення художника настільки тонка, що більше нагадує делікатне видряпування, витворюючи витончену поверхню дерев'яриту, тим самим наближуючи його до мініатюр.

Лише частина малюнків М. Бутовича із музейної колекції мають авторський підпис «МБ». Кілька зразків – це ескізи, що слугують віконцями до творчої «кухні» художника, відображають його пошуки. Більшість із них нагадують скетчі, виконані a la prima – спроби схопити суть образу – постаті, голівки, руки, від двох-трьох до десяти на одному аркушику, часто зі звороту завершеної роботи.

Рис. 15. Фрагменти експозиції виставки «Видатний полтавець Іван Котляревський. До 255-річчя з дня народження». Фото Д. Землякової. 2024 р.
Ill. 15. Part of exposition of «Prominent Poltava Citizen Ivan Kotliarevskyi. To the 255thAnniversary». Photo by D. Zemliakova. 2024.

Відвідувачі музею неодноразово мали змогу ознайомитися з творами графіка на різноманітних музейних заходах. Із останніх варто згадати виставку «Безсмертній «Енеїді» І. Котляревського – 225» (куратор Г. М. Барська, 12.09.-15.10.2023) (рис. 14) та міжмузейний виставковий проєкт «Видатний полтавець Іван Котляревський. До 255-річчя з дня народження» (куратори Г. М. Барська, Є. В. Стороха, 09.09.-14.10.2024) (рис. 15).

Мистецький доробок художника часто гинув, бо був митець «подорожнім», неодноразово ототожнював себе з улюбленим персонажем Енеєм – вічним мандрівником. Часто переїздив, фактично тікав, бо «горіла під ногами земля». Тож було не до порятунку творів. Все ж дещо з художнього доробку збереглось, забезпечуючи шанс вивчати та осмислювати художній спадок Миколи Бутовича, який назавжди залишився вірним гадяцько-полтавському колориту світосприйняття, транслюючи прихильність до традиційної української культури упродовж усього життя.

Джерела та література

Лагутенко О. В полоні легенд. Графіка Миколи Бутовича. Образотворче мистецтво. 2002. № 1. С. 6–9.

Ласовський В. Микола Бутович. Назустріч. Число 23. 1936. С. 6.

Микола Бутович. Книга митців і діячів української культури учасників Першої Зустрічі українських мистідів Америки й Канади з громадянством у днях 3–5 липня 1954. Торонто: Basillian press, 1954. С. 37.

Микола Бутович. монографія / вст. ст. В. Січинського. Нью-Йорк: Вид-во «Слово», 1956. 62 с.

Наша обкладинка. Наше життя. Нью-Йорк, 1976. № 1. С. 8–9.

Проців О. Майстер оригінального стилю. Родовід. 1997. № 15. С. 88–92.

Роженко І. Маляр полтавського коріння. Родовід. 1997. № 15. С. 93–94.

Січинський В. Дереворити Миколи Бутовича. Мистецтво. 1936. Зошит 1. Річник ІІ. С. 2–7.

Січинський В. Микола Бутович. Українське мистецтво. 1926. Ч. 3. С. 82–88.

Сукало А. М. Особові фонди представників української діаспори в архівних зібраннях ЦДАМЛМ України. Микола Бутович. Архіви України. 2011. № 6. С. 130–142.

Устименко О. Малюнки М. Бутовича до поеми І. П. Котляревського «Енеїда» із колекційної збірки Полтавського краєзнавчого музею. Полтавський краєзнавчий музей: Маловідомі сторінки історії, музеєзнавство, охорона пам'яток: зб. наук. ст. 2004. Полтава: Дивосвіт, 2005. [Вип.ІІ]. С. 455–660.

Устименко О. Твори М. Бутовича в колекції Полтавського краєзнавчого музею. Полтавський краєзнавчий музей: Маловідомі сторінки історії, музеєзнавство, охорона пам'яток: зб. наук. ст. Полтава: Дивосвіт, 2006. [Вип.ІІІ]. С. 491–506.

Федорук О. Микола Бутович: Життя і творчість. Київ–Нью-Йорк: Вид-во М. П. Коця, 2002. 431 с.

Федорук О. Художник Микола Бутович у Німеччині. Київська старовина. 2000. № 5. С. 106–123.

Яковлєва Л. На Україну поверну (Миколі Бутовичу – 100 років). Образотворче мистецтво. 1997. № 2. С. 7–8.

Науково-популярне видання

Оксана СУЛИМА, Олена УСТИМЕНКО

Малюнки Миколи Бутовича

Музейні реліквії, вип. 22.

Оригінал-макет підготовлено
у Полтавському краєзнавчому музеї імені Василя Кричевського.
Дизайн і комп'ютерна верстка Наталії Васільєвої
Відп. редактор Олександр Супруненко
Фото Сергія Харченка, Дарини Землякової
Англійський текст Наталії Кондратенко

Здано в набір 04.07.2026. Підписано до друку 09.11.2026.
Формат 60 × 84/16. Папір офсетний, крейдяний. Друк офсетний.
Ум. друк арк. 0,8. Наклад 500 прим. (1 запуск – 100 прим.).
Зам. № 15/2026.

Виготівник: ТОВ «Майдан» 61002, Харків, вул. Чернишевська, 59
Тел.: (057) 700-37-30 E-mail: maydan.stozhuk@gmail.com

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 1002 від 31.07.2002 р.

ЕПІГРАМИ
БУТУМБАСА
ІЛЮСТРАЦІЇ
М. БУТОВИЧА